

У наступній публікації буде проаналізовано тематичне різноманіття аркушевих образотворчих видань періоду повоєнної відбудови (1946—1948), наведено цікаві зразки плакатного мистецтва того часу, інших видів ОБ, а також розглянуто історичні та соціальні обставини, що обумовлювали специфіку й проблематику, порушену в цих виданнях.

Список використаної літератури

1. *Андрейканіч А. І.* Плакат: його види та жанри / А. І. Андрейканіч // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. — 2013. — Вип. 19 (1). — С. 121—126.
2. *Бондар Ю.* Плакати, афіші та листівки у контексті соціальної й політичної комунікації / Ю. Бондар // Вісник Книжкової палати. — 2014. — № 7. — С. 15—21.
3. *Владич Л.* Майстри плаката: альбом. — Київ : Мистецтво, 1989. — 65 с., іл.
4. *Волошин Л.* 1943 рік... Про заснування в окупованому Львові Української академії мистецтв / Любов Волошин // День. Україна Incognita. — 2013. — 7 листоп. — Режим доступу: <http://incognita.day.kiev.ua/1943-rik%E2%80%A6-pro-zasnuvannya-v-okupovanomu-lvovi-ukrayinskoji-akademiyi-mistecztv.html>. — Назва з екрана.
5. *Грищенко В. В.* Портретний жанр в дизайні плаката / В. В. Грищенко // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Мистецтвознавство. — 2011. — № 1. — С. 171—175.
6. *Донець О. М.* Використання образу Т. Г. Шевченка в українському радянському плакаті (за матеріалами зібрання українського радянського плаката з фондів Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського) / О. М. Донець // Рукописна та книжкова спадщина України. — 2013. — Вип. 17. — С. 270—276.
7. *ДСТУ 3017—95.* Видання. Основні види. Терміни та визначення. — Чинний від 1996—01—01. — Київ : Держстандарт України, 1995. — III, 47 с. — (Державний стандарт України).
8. *Інструкція з добору видань для відображення у "Літописі образотворчих видань" / упоряд.: О. Б. Зубарева, Л. А. Кириченко ; Книжкова палата України. — Київ : [б. в.], 2000. — 5 с.*
9. *Легасова Л.* Світові війни мовою плаката / Л. Легасова // Вісник Книжкової палати. — 2009. — № 9. — С. 49—50.
10. *Масвський О. О.* Політичний плакат і карикатура, як засоби ідеологічної боротьби в Україні 1939—1945 рр. : автореф. дис.

- ... канд. іст. наук / Олександр Олегович Масвський ; НАН України, Ін-т історії України. — Київ, 2016. — 24 с.
11. *Світові війни мовою плаката : книга-каталог виставки / Український інститут національної пам'яті, Меморіальний комплекс "Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945". — Київ : Архетип, 2009. — 208 с.*
 12. *Сенченко М.* Книжковій палаті України — 95 років, що далі? / Микола Сенченко // Вісник Книжкової палати. — 2014. — № 1. — С. 3—8.
 13. *Тихоненко О.* Різноманіття образотворчих видань 1933—1935 років / О. Тихоненко // Вісник Книжкової палати. — 2012. — № 10. — С. 34—38; № 11. — С. 34—39.
 14. *Шайкан В. О.* Радянський політичний плакат як засіб ідеологічної боротьби в роки Великої Вітчизняної війни / В. О. Шайкан // Наук. пр. іст. ф-ту Запорізь. нац. ун-ту. — 2012. — Вип. 32. — С. 269—272.
 15. *Шульженко С.* Документальна пам'ять про визволення Києва від гітлерівців у фондах Книжкової палати України / С. Шульженко, О. Тихоненко // Вісник Книжкової палати. — 2013. — № 12. — С. 31—34.

В статтє проанализированы изобразительные издания 1939—1945 гг., хранящиеся в фонде Государственного архива печати Книжной палаты Украины. Приведены количественные показатели по таким критериям, как язык, место издания, издательства, тираж, а также классификация этих изданий по их видовой принадлежности и тематическому разнообразию. Акцентируется значение изобразительных изданий при исследовании анализированного исторического периода.

The graphic editions of 1939—1945 years, which are represented in The State Archives of Printing of The Book Chamber of Ukraine, are analyzed in the article. The classification of these documents, depending on their species and subjects, is given. In particular, attention is focused on the importance of graphic editions in the segment of the research of the historical development of the state and society in the analyzed period.

Надійшла до редакції 28 грудня 2016 року

ЗА РУБЕЖЕМ

УДК 39(73=161.2)

Леся Біловус,

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри документознавства, інформаційної діяльності та українознавства
Тернопільського національного економічного університету

Націєтворчі аспекти дотримання традицій українцями в діаспорі (на базі українськомовного публіцистичного матеріалу США)

Статтю присвячено питанню дотримання традицій українцями США як засобу збереження національної ідентичності, що висвітлено за допомогою аналізу періодичних видань української діаспори в Америці ("Свобода", "Слово і Час", "Українське слово", "Міст").

Ключові слова: національна ідентичність, періодичні видання, традиції, вірування, українська діаспора у США.

Відданість прабатьківським традиціям та віруванням етнічних українців у США відрізняє останніх від будь-якої іншої національної групи, допомагає формувати у прийдешнього покоління певний спосіб мислення, вірування, норми поведінки. Аналіз інформаційного простору українців діас-

пори США свідчить про те, що наші колишні співвітчизники усвідомлюють прикрий факт певної втрати традицій через віддаленості від історичної батьківщини і турбуються про збереження етнічних особливостей, національної духовності, підтримуючи зв'язок часів і поколінь.

Метою пропонованої публікації є дослідження ролі традицій у збереженні національної ідентичності через аналіз україномовної періодики США.

Загальні аспекти теми порушено у роботах В. Яніва, С. Кримського, С. Людкевича, В. Шейка, С. Гатальської та ін., однак докладно окреслена проблематика не розглядалася.

Різдвяні звичаї — найдавніші в українців. Напередодні свят періодичні видання української громади за океаном звертаються до історії християнства за відповідями, зазначаючи про язичницькі витоки свята та невідповідність між юліанським і григоріанським календарями, внаслідок чого католики та православні відзначають це свято у різний час [16]. Звичайно, до спільної вечері перед Різдвом сідають у багатьох країнах, але таких традицій, як на українській Святвечір, здається, не збереглося в жодній країні. Крім того, в інформаційному просторі української діаспори у США (як і напередодні Великодня чи іншого значного свята) багато матеріалів у рубриках "Традиції", "Культура" присвячено українським святам, традиціям та обрядам, які супроводжують Різдво; уміщують відомості про народні прикмети (навіть ворожіння), рецепти святкових страв, біблійні історії та наукові пояснення чудес, пов'язаних зі святом [6]. Ці публікації свідчать, що, незалежно від часу та місця Святої вечері, традиції святкування Різдва підтримували навіть у найважчі роки ув'язнень, страху перед радянською владою чи еміграції. Проте часом матеріали періодики створюють враження, що за океаном і цього свята торкнулася непоправна комерційність. На жаль, в американців Різдво більше сімейне, ніж релігійне свято, і цей факт, безумовно, впливає на життя українських іммігрантів. Завдяки аналізу періодичних видань української діаспори США виокремимо характерну рису святкування Різдва. Йдеться про те, що, попри плекання кулінарних і обрядових традицій національного Святвечора, українці за океаном відійшли від іншого традиційного принципу: в цей урочистий вечір зігріти та пригорнути самотнього, того, хто не має родини або перебуває від неї далеко. Щороку до Америки, у чуже середовище, на заробітки приїзять нові емігранти з України. Постає запитання: чому наша громада не може досі організувати спільних Святвечорів саме 6 січня для приїжджих, чому на сторінках україномовної преси немає запитань для них? Різдво — час не тільки для подарунків, а й для прояву душевного тепла до ближнього [19]. Вшановуючи традиції, велика християнська родина українців у цей благословенний час колядує та слухає різдвяні коляди. В їхньому змісті закодовано джерело духовності та світогляду українського народу. М. Климчак із Чикаго розповідає, як, зустрічаючись із нашими радіослухачами на "Українській Хвилі", намагається у святкових програмах подати спогади колишніх воїнів УПА, полонених радянських таборів, пригадати старі колядки та щедрівки, ознайомити з новими, щоб громада могла влитися у цю духовність, християнський український світогляд, щоб і на чужині мольд зберегла традицію колядувати. А Різдво має стати "новітньою формою відродження через коляду, навернення себе до таїнства, чарів, священнодійства різдвяного обряду" [11].

Попри все українська діаспора намагається зберегти традиції різдвяного вірування. Посольство України в Америці наприкінці січня традиційно влаштовує вечір української культури "Різдвяна коляда", який сприяє розбудові двосторонніх українсько-американських відносин і поглибленню міжрегіональної співпраці. Під час вечора "Різдвяна коляда" гостей української дипломатичної установи долучають до традицій святкування Різдва в Україні, зокрема лунають українські різдвяні, новорічні та хрещенські коляди у виконанні "Мадригалів" Йорктаунської школи м. Арлінгтона, а також учасників колективів "Співжиття" та "Мар'яничі" [3].

Доброю традицією останнього тижня січня є щорічне пісенне свято в Катедральному храмі святого Миколая "Колядуємо Україні", яке організовує суспільно-громадська організація "Рух допомоги незалежній Україні" в Чикаго. Дитячі, чоловічі, жіночі хори різних конфесій, організацій, освітніх установ урочисто виконують колядки. Вважаємо, що такі свята надзвичайно важливі, адже є своєрідним містком між діаспорою та її історичною батьківщиною, вони дають змогу нашим співвітчизникам за океаном відчутти себе невід'ємною частиною України [17]. Ще одним містком не тільки між двома державами, а й між поколіннями є опубліковані спогади людей, які запам'ятали святкування Різдва в Україні, коли ще були дітьми, або як це відбувалося на засланні. Українці далеко за океаном через друковане слово бажають миру між людьми та із самим собою для побудови нашого національного духовного та державного життя [7].

Українська громада США усвідомлює, що збереження й підтримання традицій минулого є беззаперечним джерелом можливостей майбутнього, а тому публікації періодичних видань мають на меті зацікавити молоде покоління берегти багатий духовний досвід нашого народу, що дає змогу крізь століття зневіри, поневолення та життя на чужині залишатися українцем.

Напередодні 14 січня діаспоряни відзначають Новий рік. За підтримки церкви проходять святкування Щедрого вечора, для громади це добра нагода зібратися разом, аби підбити підсумки минулого року чи обговорити можливості допомоги етнічній батьківщині [12].

На жаль, багатьом українцям за час проживання у США не доводилося бачити святкування справжньої української Маланки з давніми звичаями та традиціями. Можливо, саме тому вони із захопленням згадують відвідини свята "Буковинської Маланки", яке відбувається в банкетному залі Української Православної Церкви св. Покрови і про яке багато писали в пресі, запрошуючи охочих. Організатори подбали не тільки про смачні автентичні страви на столах, а ще ознайомили гостей зі звичаями Буковини. Автори статей пояснюють причини збереження автентичності традицій саме на Буковині історією цього краю: цю територію у різний час неодноразово захоплювали загарбники, що активувало у буковинців (завдяки народним традиціям і звичаям) інстинкт національного самозбереження, протистояння асиміляції, духовному зубожінню [14].

У періодичних виданнях українців США святу Водохреща також присвячено чимало статей інформаційного і роз'яснювального характеру: українські американці у третьому-четвертому поколіннях вже не зовсім добре знають витоки та перебіг національних свят. Зокрема, автори публікацій нагадують і повідомляють про історію Водохреща, обряд Святого Вечора, хрещення води та дійства, що його супроводжують [8].

Щороку газети "Міст" та "Час і події" у рубриках "Культура" і "Традиції" кілька номерів присвячують підготовці та святкуванню Великодня. Матеріали відзначаються різноманітністю, докладністю, історичною відповідністю, причому цікаві і для діаспорян, і для мешканців України, оскільки на етнічній батьківщині чимало втрачено за роки радянської влади та часів виживання. В інформаційному просторі української діаспори широко представлено статті, присвячені цьому дню, інколи весь номер певного видання містить лише великодні привітання, дослідження історичних традицій свята та його національних особливостей. Цікавими, на наш погляд є матеріали, пов'язані з легендами, прикметами, звичаями та обрядами Великодня [1]. Чимало дописувачів у цей час публікують роздуми про його духовні приписи. Однак комерціалізація американського життя

вплинула і на святкування Великодня. У цьому контексті привертає увагу щорічна серія статей у рубриці "Про це і те" газети "Свобода". Головний акцент матеріалів зроблено на тому, що традиції та звичаї цього свята українці в Америці нині шанують менше. Можливо, на це впливає ритм життя у США: постійний поспіх, побутові труднощі, віддаль від України. Порушується питання спадкоємності поколінь, напередодні Великодня шпальти газет, журналів рясніють від віршів, слогадів, розповідей про звичаї та обряди, однак щороку ті спогади стають сентиментальнішими, зворушливішими, сумнішими, оскільки українських емігрантів, які пам'ятають традиції, стає все менше на американській землі, а молодше покоління охоче переймає заокеанські звичаї. Автори статей закликають діаспорну громаду не втрачати автентичного духу, берегти свято від забуття, байдужості та буденності [18].

У передвеликодній та великодній час в Українському національному музеї Чикаго відбуваються пізнавальні екскурсії, аби залучити молодь до духовної спадщини українського народу. Зокрема, щороку демонструється експозиція, в якій представлено майже 600 писанок, проводяться майстер-класи із писанкарства. Для багатьох українців в Америці такий захід є не лише великоднім атрибутом, а й засобом збереження національної та культурної самобутності. На думку куратора М. Климчака, Український національний музей "сприяє збереженню та примноженню культурних надбань української діаспори Америки", є "центром популяризації українського писанкарства" [10].

Щороку, від 2006, Українська громадська організація "Помаранчева хвиля" проводить "Українську Толоку" — свято, що сприяє відродженню української спільноти Америки. Саме на таких зібраннях українці зустрічаються, обмінюються новинами, обговорюють політичні теми та події в Україні. Люди прагнуть якнайактивніше брати участь у таких фестивалях ще й для того, щоб підтримати організаторів, зібрати кошти на утримання українського громадського та релігійного життя у США. "Українська Толока" відрізняється від інших літніх імпрез антуражем. Діаспоряни власноруч створюють мініатюрну українську хату під стріхою, господарський віз, корчму, готують національні страви, випікають хліб. На толоці лунають українські пісні, відбуваються конкурси вишиванок та футбольний турнір. Отже, "Українська толока" допомагає діаспорній громаді розвиватися, фінансово рости, процвітати, вкотре засвідчуючи, що українці прагнуть дотримуватися власних традицій, які об'єднують людей [4].

Українська громада в Чикаго також започаткувала щорічний фестиваль "Українські Дні", який протягом двох днів у Smith Park збирає разом українців не лише з Чикаго, а й з інших штатів США, а також Канади, Аргентини, Польщі, представників майже усіх громадських, фінансових, молодіжних, культурних та церковних організацій, гостей. У програмі — українська музика та пісні, народні танці, ярмарок сувенірів та намети з наїдками, бізнесові намети (презентація досягнень українців в Америці). Проводиться конкурс знань між дітьми початкових класів шкіл українознавства. До речі, на святі обов'язково є освітній намет, де у представників українських освітніх закладів Іллінойсу можна дізнатися про напрями їхньої діяльності. Символічною для багатьох свят, організованих українцями в Америці, є лотерея, в якій розігрують цінні речі, квитки на літак до України або інших американських міст. Зазвичай "Українським Дням" переде широка рекламна кампанія у друкованих і телевізійних ЗМІ, часописах, афішах, радіоефірі. Це свято має давню традицію. Спочатку організатори мали на меті ознайомити американців з українською культурою — піснями, музикою, танцями, народним мистецтвом. Це за-

вдання актуальне і сьогодні, однак виразні нові тенденції. Приміром, неукраїнці, які відвідують фестиваль, виявляють більше знання про нашу країну, ніж раніше. Без сумніву, факт, що Україна стала незалежною державою, відіграє велику роль: змінилися пісні, які виконують на фестивалі, теми розмов набули нового, державницького, змісту тощо. З іншого боку, молоді нащадки емігрантів з України мають змогу більше дізнатися про неї, адже багато сімей втратили спогади про предків і фактично не знають, звідки вони родом. А на цьому святі молодь має змогу спілкуватися українською зі своїми однолітками. Звичним є також публікація інтерв'ю з гостями, учасниками та організаторами "Українських Днів", які дають змогу отримати інформацію, так би мовити, "зсередини". Діаспоряни наголошують, що сумнівів в українській автентичності немає, а незалежна Україна продовжуватиме залишатися самобутньою державою з неповторною культурою, мовою, водночас шануючи й інші народності [9].

Стефанія Кралька згадує, що вже традиційно Українське Вільне Козацтво ім. Івана Омеляновича-Павленка в Чикаго кожного року відзначає свято Покрови Пресвятої Богородиці Покровительки Козацтва і всього українського народу. У всьому світі козаки — ідеальний образ української душі, носії духовних і загальнонаціональних цінностей. На козацькому святі Покрови в Чикаго надаються ранги членам УВК [13]. На нашу думку, доречно навести як приклад кілька статей, присвячених бойовим мистецтвам українських козаків, зокрема бойовому гопаку, принципи і символічність якого безжально знищували впродовж століть, і який нині, завдяки засновнику стилю Володимиру Пилату, відроджується і в Україні, і за кордоном. У 2008 році Школа бойового гопака ім. І. Нечая розпочала роботу і в Чикаго. У день святкування діаспорою чергової річниці незалежності України вихованці закладу продемонстрували публіці справжній бойовий гопак. У пресі вийшли захоплені відгуки та опис реакції глядачів, які отримали потужний струмінь позитиву від демонстрації військового мистецтва українців [20]. Уважаємо, що сьогодні, у час повернення генетичної пам'яті, популяризація народного бойового мистецтва, презентація унікальності та самодостатності українців є важливою віхою на шляху прискорення цього процесу.

Періодика української діаспори багато уваги приділяє Дню Святого Миколая: матеріали, присвячені життєпису святого, історії свята, традиціям святкування в різних містах України та Америки, обов'язково супроводжують світліни. Статті зазвичай завершує молитва до Святого Миколая з проханням дати сили українському народові, мудрості та поваги до надбань попередніх поколінь українській владі, а також терпіння та гідності українській діаспорі [2].

Кожен народ має власні традиції, особливості, які, разом із мовою, вирізняють його з-поміж інших. Українські звичаї такі багаті й яскраві, що ними сьогодні цікавляться у багатьох країнах світу. Серед численого розмаїття статей, присвячених багатій спадщині нашого народу, в інформаційному просторі українців США представлено матеріали про предмети і речі, що відігравали в традиційному побуті українців сакральну роль. Йдеться, зокрема, про історію побутування та прикмети, пов'язані з ложкою; розвиток гребінництва в Україні і магічне значення обрядових дійств з роговим гребінцем; оберегову роль, види, ритуальні дійства, виготовлення ляльок-мотанок [5]. Та, мабуть, найбільше статей присвячено духовному символу українців, який яскраво і чітко вирізняє нашу націю серед інших народів світу, — вишиванці. Упродовж 2004—2010 рр. у газеті "Час і Події" у рубриці "Культура" виходило чимало публікацій-досліджень члена Національної спілки майстрів народного мистецтва України, буковинки і мешканки

Чикаго Настасії Марусик, яка понад 30 років збирає, відтворює, вивчає український народний вишиваний орнамент і щедро ділиться знаннями з діаспорною громадою. З матеріалів дізнаємося про історію виникнення та побутування мистецтва вишивання, дві течії останнього, характерні риси та особливості. Проведено своєрідний аналіз наукових досліджень української народної вишивки істориками, етнографами, фольклористами. Протягом року публікуються статті, присвячені видам і символіці вишиваного орнаменту, колористиці. Вартий уваги і той факт, що статті Настасії Марусик унаочнено чималою кількістю світлин, зроблених у фондах Чернівецького музею народної архітектури та побуту [15].

Змінюються часи та покоління, але незмінним залишається багатство народного досвіду, духовної спадщини українців, сконцентроване у традиціях, звичаях, обрядах, певних законах, які передаються від поколінь до поколінь.

Список використаної літератури

1. *Берега Я.* Великдень українського паломника XII ст. у Святій землі / Я. М. Берега // Свобода. — 1995. — Ч. 75. — С. 2; Велич Воскресіння Христового // Міст. — 2012. — 05 квітня; Прикмети, звичаї та обряди на Великдень // Час і Події. — 2014. — № 16. — 17 квітня; Марусик Н. Великдень — свято усіх свят / Настасія Марусик // Час і Події. — 2009. — № 15. — 16 квіт.
2. *Веселі свята в українських громадах* // Свобода. — 2014. — № 3. — С. 11; *Лабінський Є. Св. Миколай завітав до української амбасаді / Євген Лабінський* // Свобода. — 1997. — Ч. 11. — С. 4; *Молитва до святого отця Миколая* // Свобода. — 1996. — Ч. 240. — С. 2.
3. *Вечір української культури "Різдвяна коляда"* // Міст. — 2012. — 09 лютого; *Кіндрачук М. Традиційна просфора-ялинка в Глен Спей / Михайло Кіндрачук* // Свобода. — 1995. — Ч. 33. — С. 4; *Свят-Вечір в Купер Сіті / Є. Б.* // Свобода. — 1997. — Ч. 40. — С. 3.
4. *Винничук О.* Ой усі ми на толоці, Та й одна родина / Ольга Винничук // Час і Події. — 2008. — № 37. — 11 вересня; *Угриня Г.* Кольорові вітражі людської душі... Свято української Толоки у Чикаго / Галина Угриня // Час і Події. — 2012. — № 41. — 10 жовтня.
5. *Гай О.* Гребінець — більше ніж аксесуар / Олексій Гай // Міст. — 2012. — 13 вересня; *Гай О.* Їла б кума, та ложки нема... / Олексій Гай // Міст. — 2012. — 06 вересня; *Марусик Н.* Відродження українського льялькарства в Чикаго / Настасія Марусик // Час і Події. — 2012. — № 39. — 26 вересня.
6. *Галицька Д.* Із Різдвом Христовим! / Дарина Галицька // Міст. — 2014. — 01 січня; *Гургула І.* Різдвяні народні вірування і звичаї / Ірина Гургула // Свобода. — 1996. — Ч. 243. — С. 2; *Свобода.* — 1996. — Ч. 244. — С. 2, 3; *Рибка О.* Споконвіку люди ворожили на Новий рік і на Різдво / Олена Рибка // Міст. — 2013. — 03 січня; *Різдво в Україні. Надвечір'я Христового Різдва* // Час і Події. — 2010. — № 1. — 07 січня; *Стечишин В.* Від Різдва до Богоявлення / Віталій Стечишин // Міст. — 2012. — 05 січня; *Українські свята* // Час і Події. — 2010. — № 3. — 21 січня.
7. *Гарбузюк О.* Різдво — це свято миру / Олекса Гарбузюк // Свобода. — 1995. — Ч. 243. — С. 2, 7; *Горова М.* Святний Вечір / Марія Горова // Свобода. — 1995. — Ч. 243. — С. 2; *Старосольський І.* Свят-вечір у Норільську / Ігор Старосольський // Свобода. — 1996. — Ч. 3. — С. 2; *Турцевич А.* Свят-вечір у камері ч. 52 / Арсен Турцевич // Свобода. — 1996. — Ч. 3. — С. 2.
8. *19 січня* — Водохреща // Час і Події. — 2012. — № 3. — 18 січня.
9. *Іпатій Н.* Українські Дні. Погляд зсередини / Наталія Іпатій // Час і Події. — 2006. — № 34. — 24 серпня; *Руда О.* Українські дні — 2014 / Прес-служба Кредитівки "Самопоміч" // Час і Події. — 2014. — № 36. — 28 серпня; *Міст.* — 2014. — 11 вересня.
10. *Климчак М.* "Пізнай свою традицію — побачиш свій шлях у житті" (народна мудрість) / Марія Климчак // Час і Події. — 2010. — № 12. — 24 березня.
11. *Климчак М.* Повстанська колядка на радіо "Українська хвиля" / Марія Климчак // Час і Події. — 2010. — № 1. — 7 січня; *Коляда з Карпат* — у Нью-Йорку // Міст. — 2012. — 29 листопада.
12. *Костелина Л.* Святуванням Щедрого вечора закінчено Різдвяний період / Лука Костелина // Час і Події. — 2014. — № 4. — 23 січня; *Плугатор Л.* Щедрий вечір при парафії церкви св. Йосипа Обручника / Леся Плугатор // Час і Події. — 2014. — № 4. — 23 січня.
13. *Кралька С.* Козацьке свято Покрови у Чикаго / Стефанія Кралька // Свобода. — 1997. — Ч. 10. — С. 4.
14. *Кухар Л.* Буковинська Маланка в Чикаго / Лариса Кухар // Час і Події. — 2010. — № 3. — 21 січня; *Марусик Н.* Буковинська Маланка в Чикаго / Настасія Марусик // Час і Події. — 2012. — № 3. — 18 січня.
15. *Марусик Н.* Види та символіка вишивкового орнаменту / Настасія Марусик // Час і Події. — 2009. — № 17. — 30 квітня; № 20. — 21 травня; № 24. — 18 червня; № 29. — 23 липня; № 32. — 13 серпня; № 33. — 20 серпня; № 36. — 10 вересня; № 40. — 08 жовтня; *Марусик Н.* Вишиванка / Настасія Марусик // Час і Події. — 2010. — № 6. — 10 лютого; № 8. — 24 лютого; № 11. — 17 березня; *Марусик Н.* Течії в українській вишивці / Настасія Марусик // Час і Події. — 2009. — № 11. — 19 березня.
16. *Наближається Різдво: чи правильно ми його святкуємо* // Час і Події. — 2010. — № 51. — 22 грудня.
17. *Павелчак В.* Колядуємо Україні / Володимир Павелчак // Час і Події. — 2004. — № 198. — 06 лютого.
18. *Про великоднього баранчика / О-Ка* // Свобода. — 1995. — Ч. 76. — С. 2; *Про печення великодніх бабок та інші звичаї / О-Ка* // Свобода. — 1998. — Ч. 69. — С. 2; *Про чари великодньої печі / О-Ка* // Свобода. — 1997. — Ч. 79. — С. 2.
19. *Про "наш" Свят-вечір / О-Ка* // Свобода. — 1995. — Ч. 2. — С. 2.
20. *Сорока Ю.* Бойовий гопак прийшов у Чикаго / Юрій Сорока // Час і Події. — 2008. — № 35. — 28 серпня; *Форостян І.* Слава бойового гопака відроджується у США / Ірина Форостян // Міст. — 2013. — 05 вересня.

Стаття посвячена вопросу соблюдения традиций украинской диаспорой США как средства сохранения национальной идентичности, раскрытого при помощи анализа периодических изданий украинской диаспоры в Америке ("Свобода", "Слово и Время", "Украинское слово", "Мост").

The article is dedicated to the question of compliance by Ukrainians who live in the United States their national traditions as a means of saving their national identity, which analysis of Ukrainian Diaspora's periodicals in the United States "Свобода" ("The Freedom"), "Слово і Час" ("Word and Time"), "Українське слово" ("The Ukrainian Word"), "Міст" ("The Bridge").

Надійшла до редакції 16 вересня 2016 року